

החברותא

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס 363 בס"ד ערש"ק פרי נציבים-וילך כ"א אלול תשס"ט

פנינים יקרים

אתם נציבים היום כולכם וגו' (כ"ט, ט) התורה מונה והולך עשר מדרגות כנגד עשרה מאמרות שבהם נברא העולם, מונה כאן חמש מדרגות חשובות ראשיכם שבטיכם וקניכם שוטריכם כל איש ישראל, ואח"כ מונה חמש מדרגות נמוכות מאלו טפכם נשיכם גרך חוטב עציך שואב מימך כי יש שכל מה דמעלה אינש טפי מעלי ויש אלו שהם במדרגה נמוכה ולכם שבור בקרבם, ואצלם כל מה דפשיט אינש טפי מעלי וזה אתם נציבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם כל אחד לפי מעלתו, ומדרגתו.

אתם נציבים היום כולכם - ראשיכם שבטיכם וגו' (כ"ט, ט) למרות שיש עשר מדרגות בכל זאת כולם נציבים בהצבה והעמדה. משה רבינו כיון בזה להשרישם בשפלות כל אחד יחוש שחברו גדול ממנו עם היותו שפל כי אם גדול בשנים ממני הנה עשה מצוות יותר ממני ואם רך הוא בשנים לא רבו אשמותיו כמוני ואם הוא חכם ממנו ראוי לכבד תורתו ואם חכמתי ממנו יותר הוא לא ידע חומר אשמותיו כמוני ועי"ז כולם יהיו שוין כאחד (הערת המעתיק - עיין אגרת הרמב"ן ועיין חובת הלבבות פרק י' בשער הכניעה).

אתם נציבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם (כ"ט, ט) היינו לכל המדרגות שבכם תהא נציבא וקייא והתמדת קיום. ואימתי? - לפני ה' אלוקים. פירוש שתהיו במדרגה זו להיות עומדים תמיד לפני ה' להיותכם מקיימים שויתי ה' לנגדי תמיד ולא לעשות המעשיות ועבדות שלכם בפניות ח"ו...

אתם נציבים וגו' (כ"ט, ט) נצב מלשון תפלה כמש"כ (תהלים ק) ויעמוד פנחס ויפלל, ודרשינן בגמרא (ברכות כו:) אין עמידה אלא תפלה. מחוטב עציך עד שואב מימך ר"ל כל סוגי בני אדם יכולים להתפלל אף לאנשים הפחותים שעוד להם בחינת לילה תקנו תפלת ערבית, וחסידי הראשונים היו שוהים שעה אחת קודם התפלה ושעה אחת אחר התפלה היינו אחר התפלה היו מתכוננים שתפלתם לא היה כראוי שלא באו עוד פתח השער ולא רגעו עדיין מאומה ומשתוקק לאור הבוקר, בזה נתקבלה תפלתו הראשונה ולא נאחזו בה החיצונים ע"י פניות וגאווה כי ההכנעה הותירה משמרת מהחיצונים וכו'.

אתם נציבים היום כולכם (כ"ט, ט) יהיה לכם תקומה כשתהיו נציבים לפניו יתברך לבדו שישפוך שיחו לפניו יתברך שזהו נציבה וקומה לאדם והבן.

כל איש ישראל (כ"ט, ט) כשאתם כולכם במצב אחד ותעשו המצוה בשם כל ישראל או בודאי אתם נציבים לפני ה' אלקיכם שלכלכם יש חלק בעולם הבא.

פן יש בכם איש או אשה... אשר לבכו פונה היום מעם ה'... ללכת לעבוד את אלהי הגוים פן יש בכם שורש פורה ראש ולענה וגו' (כ"ט, י) הכתוב מגלה עליו כשמפריד עצמו מהצדיק שהוא עם ה' דומה כמו שסר מאחרי ה'. ואמר עוד פן יש בכם שורש פורה וראש ולענה, ר"ל שחושב בלבו שהוא בעצמו ראש ואינו צריך למנהיג אשר ילמדוהו לעבוד השי"ת כראוי והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי ר"ל שאוכל לעבוד השי"ת בלי הצדיק. על זה אמר הכתוב והבדילו ה' לרעה וכו', וד"ל.

ושב ה' אלקיך את שבותך ורחמך (ל, ג)... עליך להגיע למסקנה שה' הוא שהשיב את תשובתך דהיינו שהוא החזיר אותך בתשובה.

מדרגת החבורא למאמץ אלף החברים ואלף בית ישראל

גבאיה שנה וקלאוניה, גאל שנה וזרכוניה

שנה טובה וחבורא

גבובה ואגלימה טובה

האשק שיחת הרא"ש ז"ע"א תשעה באב תשל"ז (קטז ה'תש"ז) ה'בא ל'דפוס ע"מ.

אולי שיהיה אדם הוא בהתקשרות הוא לא מתפעל מן הקללה או הרוגז או הבושה שחבירו מבייש אותו, להיפך, הוא מוסיף לו אהבה ואחוה וריעות ביתר שאת, מכיון שהוא היה שליח להזכיר לו ולהחזיר אותו אל המלחמה הגדולה שלו. הוא כבר שכח מאין הוא בא ולאן הוא הולך ולפני מי הוא עתיד ליתן דין וחשבון, ובא חברו ובמעשה הזה הזכירו מי הוא ומה טיבו. ואם כן דווקא אחר מאורע כזה הוא צריך להשאר האוהב הכי גדול שלו היות שהוא עוררו לתשובה. אולם לדאבונינו אין אנו חיים כן, ובשעת נסיון אנו רבים אחד עם השני, ויוצא מזה לשון הרע ומחלוקת. לכן אנו נמצאים עדיין בגלות ויושבים על הארץ בלילה הזה של תשעה באב, גלות ששורשה בבכייית המרגלים שדברו לשון הרע על ארץ ישראל ולא האמינו בה'.

ולדאבונו עד היום אנו נמצאים במצב הזה של המרגלים, ולכן אנו עדיין יושבים על הארץ בלילה הזה בגלל חטא המרגלים. עוד לא התאחדנו ביחד. ולכן כאשר החבר מכה אותי אני שוכח שהוא שליח מהבחניה של "ושכתי את כפי וראית את אחורי", שבעצם זה הרבש"ע שקורא אותי, בני! אל תשכח ממני, תזכור תמיד שאני נושא אותך על חיקי כגמול עלי אמו.

אך למרות ש"ידע שור קונוה וחמור אבוס בעליו, עמי לא ידע ישראל לא יתבונן". זוהי הסיבה לתשעה באב שאנו יושבים עכשיו על הארץ. אנו מסתובבים מבולבלים, וכל פעולה שאנו פועלים איננו עושים בהתקשרות כאותה בחינה של העדיקים הגדולים. אנו מתחמקים בטענה "מי יכול להדמות אליהם ולעשות כמעשיהם". דעו, גם הם היו בני אדם כמונו,

שהרי הבית השלישי הוא מקום הקרבת הקרבנות. הרבש"ע ציוה שבני ישראל יקריבו לפניו קרבנות במקום ששכן הבית הראשון והשני. ויש להבין את ענין הקרבן שהוא סתום וחתום. מהו פשר הענין הזה ששוחטים שור ושורפים אותו. אכן הרבש"ע רצה להראות לנו בזה את פנימיות ענין בית המקדש שהוא כמו קרבן עולה שכליל תקטר. מן השור שהיו מקריבים לעולה על גבי המזבח לא היה נשאר כלום, רק מעט אפר, וזה בא ללמדנו את פנימיות ענין בית המקדש שהיא ביטול גמור, שהאדם יבטל את עצמו בבחינת "ואנכי עפר ואפר", "ונחנו מה".

והיום שאין לנו בית מקדש התפילה היא במקום קרבנות כמו שנאמר ונשלמה פרים שפתינו, והיא צריכה להיות באותה בחינה כמו הקרבנות. ועל זה אנו מבקשים "ותערב לפניך עתירתנו כעולה וקרבן", דהיינו כמו שקרבן עולה היה מתוק לפני הקב"ה כך יהיו התפילות שלנו מתוקים לפניו. ואיך יהיה הדבר הזה? כאשר התפילה שלנו תהיה באותו ביטול

נדחנו מארבע כנפות הארץ", כי בשביל שיהיה הבית בשלימות צריך שיתקבצו כל היהודים וכל הניצוצות הנידחים, ואם ח"ו חסר ניצוץ אחד מכלל ישראל לא יכול הבית השלישי להבנות, כיון שהגאולה תהיה כאשר כלל ישראל יהיה בשלימות כמו אדם הראשון קודם חטא עה"ד. רק כאשר יחזרו להיות בשלימות כמו שאדם הראשון היה קודם החטא אז תיפסק הגלות, ורק כאשר יהיה "ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ" תהיה הגאולה השלמה.

ואיך נגיע לכך שיהיה "ונשלמה פרים שפתינו" ועבודתנו תהיה באופן ש"תערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן"? רק ע"י "ושכותי את כפי וראית את אחורי". השלימות הזו לא יכולה להיות אלא ע"י בחירה, ע"י הביטול של עצמו כעולה וכקרבן. וזה אינו יכול להיות רק אם נהיה ביחד ב"שבת אחים גדם יחד". אז נזכה אחד את השני שיהיה "ויקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ". במצב שלנו אף אחד לא יכול להגיע לקבץ את הנידחים, מכיון שאיננו יכולים להגי עלמקום בו הם שבויים, יש שם כאלו קליפות שאפילו הצדיקים האמיתיים לא יכולים להגיע לשם. לכן הגאולה תהיה ע"י "למעני למעני לעשה". וע"ז אנו מבקשים "למענד אלוקינו עשה ולא לנו, ראה עמידתנו דלים וריקים". ולשם כך עלינו להתאחד כל עם ישראל עם הצדיקים עמודי העולם.

אולם איך נוכל להתאחד עם הצדיקים בעוד שאנו מתנערים מהם ואומרים "הם היו אנשים גדולים אבל אנחנו לא יכולים". זה שקר! לא יתכן דבר כזה. אנו לא יכולים לחיות בלעדיהם והם לא יכולים להתקיים בלעדינו. כל אחד יכול להגיע במדריגתו לבחינת דוד המלך, וכל אחד יכול להגיע במדריגתו לבחינתו של אברהם אבינו. כשם שלבן לא יכול להיות אדום ואדום לא יכול

מקרבן עולה. בזמן שבית המקדש היה קיים היו מקריבים בו קרבנות כל יום ובכל שבת ויום טוב, ועכשיו שחרב בית המקדש התפילה היא במקום קרבן "ונשלמה פרים שפתינו" והיא צריכה להיות בבחינת קרבן עולה - כליל תקטר. וזה יהיה ענין הקרבנות של הבית השלישי. באותם הימים ישבו איש תחת גפנו ותחת תאנתו ולא היה יצר הרע, ולא יצטרכו לקרבנות כי לא יצטרכו לכיפור עוונות. הקרבנות באותם ימים יהיו מה שנעבוד את הרבש"ע בביטול כעולה וכקרבן. כפי מה שכל אחד הכין את עצמו, וכפי ערך הביטול והשגת הבורא שלו, כך יהיה ערך הקרבנות.

ומכיון שהדבר תלוי בהכנה אנו מבקשים "ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן". שלא נאכל נהמא דכיסופא. כי כל עוד שלא נבנה הבית השלישי אנו יכולים לתקן, ואיך? ע"י "ונשלמה פרים שפתינו", שהתפילות שלנו יהיו כעולה וכקרבן. וכמו שקרבן עולה הוא "כליל תקטר" כך תפילתנו כליל תקטר, וכל תפילה שאנו מתפללים והיא עולה למעלה נבנה ממנה בית המקדש. וכי מה היה עולה למעלה מקרבן העולה - אש, כשהתפילות שלנו עולות לרבש"ע עולה אש שממנה נבנה הבית השלישי (שיהיה מאש).

ומכיון שבית המקדש נבנה מהאש של עבודתנו ותפילתנו לכן הגלות שלנו ארוכה כל כך. מעת שחרב הבית הראשון עד שנבנה הבית השני היה די בשבעים שנה, היות שבדור ההוא היה שמעון הצדיק שהיה משיירי כנסת הגדולה, ונשארו עוד מאה ועשרים הזקנים שעליהם נאמר "משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה", והיות שהם היו צדיקים גדולים זכו לבנות הבית בשבעים שנה. אולם עכשיו בבנין הבית השלישי צריך להיות בחינת "ויקבץ

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

363
T

המשך מעמי קודם

אותנו לחשבו שהם היו גדולים ואנו לא יכולים להגיע אליהם. ולכן אנו יושבים עכשיו על הארץ כבר קרוב לאלפיים שנה ועדיין לא זכינו לבית השלישי.

להיות ירוק. כך לכל אחד יש את הצבע שלו ולכל אחד יש את שורש הנפש שלו, וכל אחד יכול לעבוד ע"י שורש הנפש שלו. הרבי ר' זושא אמר שלא יענישו אותו על שלא היה אברהם אבינו, יתבעו ממנו שלא היה "זושא". אבל לכח הקליפה יש עצה לכל זה. היא מסיתה

הודעות בקשר לימי הרחמים הבעל"ט

סליחות מתקיימים בעז"ה ביער קנדי, פרטים בבית הרא"ש, רח' דון יוסף הנשיא 5

ההרשמה לנסיעה לר"ה אצל משפ' גולדשטיין 02 - 5380944

בעיו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ

שהשמחה במעונם

הר"ר שמואל קלירס ומשפ' להולדת הנינה

הר"ר צבי פרל ומשפ' להולדת הנכדה

הר"ר משה פרל ומשפ' להולדת הבת

הר"ר יהודה פרוש ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אלימלך גלצר ומשפ' להולדת הבן

הר"ר משולם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר שמעון קליין ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אברהם מורגנשטרן ומשפ' להולדת הבן

הר"ר יעקב קרליץ ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר יעקב עמית ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר יהושע קרליץ ומשפ' להולדת הבן

הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות

הר"ר שמעון פריינד ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות

הר"ר שלמה כהן ומשפ' לאירוס' הבן

הר"ר בן ציון קלר ומשפ' לאירוס' הבן

הבה"ח אורי קלר לאירוסיו

הר"ר דוד גרליץ ומשפ' לנישואי הבן

יו"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדני 3
02 - 5829688 ☎
פקס: 02 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

